



Zn. SPR-7052/09-18

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 17. března 2010 takto:

Je prokázáno, že účastník řízení: obec Vážany nad Litavou, se sídlem Vážany nad Litavou 125, 684 01 Slavkov u Brna, IČ: 00368725, v souvislosti se zpracováním osobních údajů, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., tím, že zveřejnil na webové doméně www.vazanynadlitavou.cz v rubrice „Seznam domů“ vedle fotografií domů obce Vážany nad Litavou s čísly popisnými také 261 příjmení majitelů nebo obyvatel domů, a to bez jejich souhlasu, a aniž by se jednalo o zpracování podléhající některé z výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb.,

porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje se souhlasem subjektů údajů a bez tohoto souhlasu pouze na základě výjimek podle § 5 odst. 2 písm. a) až g) tohoto zákona,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. e), zákona č. 101/2000 Sb., neboť zpracovával osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů mimo případy uvedené v zákoně,

za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 15.000 Kč
(slovy patnáct tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 3754-5825001/0710, variabilní symbol IČO účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Správní řízení pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním osobních údajů obyvatel obce Vážany nad Litavou na webové doméně www.vazanynadlitavou.cz bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů, které bylo účastníku řízení, obci Vážany nad Litavou, doručeno dne 10. února 2010. Podkladem pro zahájení tohoto řízení byl podnět zaslaný Úřadu pro ochranu osobních údajů, který je součástí spisového materiálu tohoto řízení.

Ze spisového materiálu a podkladů, které jsou jeho součástí, je zřejmé, že účastník řízení v souvislosti se zpracováním osobních údajů, jako správce osobních údajů podle § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zveřejnil na webové doméně www.vazanynadlitavou.cz v rubrice „Seznam domů“ fotografie domů obce Vážany nad Litavou s čísly popisnými a osobní údaje v rozsahu 261 příjmení majitelů nebo obyvatel domů v množném čísle, a to bez jejich souhlasu.

K předmětu řízení se účastník řízení vyjádřil dopisem ze dne 15. února 2010, ve kterém uvedl, že na myšlenku vytvoření interaktivní mapy obce jej přivedla žádost záchranné zdravotnické služby o poskytnutí mapy obce s uvedením čísel popisných, aby se mohla rychle orientovat v obci a mohla tak včas poskytnout pomoc. Protože existuje pouze mapa s čísly popisnými z roku 1939 a ve všech oborech lidské činnosti se přechází na elektronické údaje, chtěl poskytnout záchranné zdravotnické službě dokonalejší údaje.

Mapa byla později doplněna fotografiemi domů se jménem zde bydlících, aby se i noví občané obce mohli lépe orientovat v obci a starousedlíci věděli, že nějaký dům má již nového obyvatele. Pro rodáky pak webové stránky znamenaly, že se mohli projít svojí rodnou obcí a podívat se, jak se obec změnila jak co do vzhledu, tak i zda tam ještě někde bydlí rodiny jejich bývalých sousedů, spolužáků, kamarádů apod. Mapa a seznam měly velice kladný ohlas široké veřejnosti.

Dále účastník řízení sdělil, že uvedené údaje v mapě a seznamu jsou pouze takové, jaké jsou v povědomí občanů bez ohledu na to, zda jsou bydlící zapsáni na katastru nemovitostí jako vlastníci domu, zda-li mají zapsané trvalé bydliště v uvedeném domě nebo jsou to jen chalupáři. Ve většině případů se tyto údaje pravděpodobně shodují s údaji na katastru nemovitostí a výjimky jsou jen ojediněle. Mapa ani seznam podle jeho názoru nevypovídá nic o žádné konkrétní osobě, protože identitu konkrétní osoby nelze na základě fotografie konkrétního domu a příjmení zde bydlících osob stanovit.

Průčelí domu na fotografii v žádném případě nevypovídá nic ani o majetkových poměrech osob v domě bydlících. V obci je více jak 90 % domů upravených. I obyvatelé některých větších domů jsou nezaměstnaní, pobírají sociální podporu, což je všeobecně známo. I takoví vlastní osobní automobil, který již v dnešní době nemůže nic vypovídat o majetkových poměrech. Téměř v každém domě je jeden i více automobilů. Jen u několika fotografií byla vyfocena část auta a jen asi u tří případů byla částečně čitelná poznávací značka.

Automobily zachycené při fotografování domů v žádném případě nelze určit jako vlastnictví bydlících. Podle § 1 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. není osobním údajem údaj, pokud je třeba ke zjištění identity subjektu údajů nepřiměřené množství času úsilí či materiálních prostředků. V případě zachycení SPZ na fotografiích není možné běžnými prostředky získat údaj o vlastníku automobilu. Tato databáze není veřejně přístupná. Co se týče osob, pohybujících se na fotografiích v okolí domů, jsou to jen dvě fotografie osob sedících na lavičce, které daly souhlas, byť jen ústní, aby byly na internetové doméně uvedeny.

Autory uvedené mapy a seznamu nelze podle názoru účastníka řízení považovat za správce osobních údajů, protože osobní data zde nejsou zpracovávána. Na vytvoření stránek nebyla použita žádná data z obecního úřadu účastníka řízení např. datum narození, rodná čísla, evidence přistěhovaných a odstěhovaných apod.

Dále účastník řízení poukázal na to, že Úřad pro ochranu osobních údajů podnět stěžovatele zamítl nejprve jako neopodstatněný. Poté stěžovatel podal další stížnost, na kterou Úřad pro ochranu osobních údajů reagoval dopisem stěžovateli, ve kterém popřel své původní stanovisko. Zda jde o osobní údaj uvedením příjmení bydlícího v jednotném čísle v seznamu je snad možné polemizovat, ale určovat majetnost bydlících podle vzhledu průčelí domu a případného parkování automobilu neidentifikovatelného vlastnictví před domem z veřejně dostupných zdrojů je však už pouhá spekulace bez jakéhokoliv reálného podkladu. Vzhledem k tomu, že snad problematická specifikace bydlících uvedením příjmení v jednotném čísle byla ihned po oznámení o zahájení správního řízení opravena, považuje účastník řízení za bezpředmětné a navrhnul, aby bylo správní řízení zastaveno.

K předmětu řízení lze konstatovat, že v seznamu domů s čísly popisnými jsou ke každému domu přiřazeny osobní údaje subjektů údajů v rozsahu příjmení majitelů nebo obyvatel v množném čísle, což jsou ve spojení s fotografiemi domů nepochybně informace, týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů, na základě kterých lze subjekt údajů identifikovat, přinejmenším např. obyvateli obce Vážany nad Litavou, a jde tedy o osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. podléhající režimu zákona č. 101/2000 Sb. K vyjádření účastníka řízení správní orgán konstatuje, že samotné fotografie domů, případně před nimi stojící automobily, nejsou osobními údaji ve smyslu zákona č. 101/2000 Sb.; pokud však jsou tyto fotografie doplněny o adresu, lze již na jejím základě majitele domu nepřímo identifikovat, a to např. prostřednictvím informací z katastru nemovitostí. Osobním údajem je přitom každá informace týkající se identifikované nebo identifikovatelné osoby, tedy i informace o vlastnictví domu a jeho podobě. Správní orgán dále konstatuje, že pokud jsou k fotografiím přiřazeny jména obyvatel těchto domů, byť v množném čísle, lze fakticky všechny tyto osoby identifikovat, a to např. přímým kontaktem s nimi (dle Nejvyššího správního soudu je jedním ze znaků osobního údaje možnost kontaktovat fyzickou osobu, viz. rozsudek čj. 9 As 34/2008-68; www.nssoud.cz).

Účastník řízení, jak vyplývá z výše uvedeného, určil účel a prostředky zpracování osobních údajů svých obyvatel, tedy jejich zveřejnění na webové doméně

www.vazanynadlitavou.cz za účelem rychlejší orientace v obci, prováděl zpracování těchto údajů a odpovídal za něj. Tím se stal správcem ve vztahu k tomuto zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. a odpovídal za dodržení veškerých povinností stanovených tímto zákonem.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 usnesení předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

Smyslem právní úpravy ochrany osobních údajů v zákoně č. 101/2000 Sb. je, jak již bylo uvedeno, ochrana subjektu údajů před újmou na jeho právech, tj. ochrana před neoprávněným zasahováním do jeho soukromého a osobního života a před neoprávněným zpracováním osobních údajů. Tato základní práva, která jsou zakotvena v čl. 7 odst. 1 a 10 Listiny základních práv a svobod, mají přednost před případnými zájmy správce na zpracování osobních údajů.

Jednou ze základních povinností správce osobních údajů podle zákona č. 101/2000 Sb. je povinnost vyjádřená v § 5 odst. 2 tohoto zákona, tedy povinnost údaje zpracovávat pouze se souhlasem subjektu údajů, tj. osob, o jejichž údaje se jedná. Účastník řízení neprokázal, že by disponoval souhlasem se zpracováním osobních údajů dotčených subjektů údajů a toto zpracování nelze podřadit ani pod žádnou z podmínek ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb., umožňujících zpracování osobních údajů bez souhlasu subjektů údajů.

V daném případě by bylo možné uvažovat o výjimce dle § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb., dle které lze zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektu údajů, pokud se jedná o oprávněně zveřejněné osobní údaje v souladu se zvláštním právním předpisem. Tím však nesmí být dotčeno právo na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů. S ohledem na rozsah zveřejněných osobních údajů ovšem nelze dle správního orgánu ani tuto výjimku aplikovat, v daném případě uvedení příjmení obyvatel, byť v množném čísle, již představuje zásah do soukromého života subjektu údajů. Lze konstatovat, že i přestože v některých případech je informace o jménu a příjmení ve spojení s adresou veřejně dostupná (např. v katastru nemovitostí), je ochrana soukromí zajištěna mimo jiné tím, že tyto údaje nejsou přímo spojeny právě s fotografií domu. Pokud toto spojení účastník řízení provedl, nelze již proto dle správního orgánu uvažovat o možnosti zpracování bez souhlasu na základě § 5 odst. 2 písm. d) zákona č. 101/2000 Sb.

Pro úplnost správní orgán dodává, že pokud budou na webových stránkách zveřejněny samotné fotografie s jejich adresou, bylo by možné takové zpracování provádět bez souhlasu subjektů údajů, neboť právě nutnost aktivně dohledat případného majitele domu z veřejně přístupného katastru nemovitostí snižuje míru

zásahu do soukromí ve smyslu § 5 odst. 2 písm. d), věty druhé, zákona č. 101/2000 Sb.

K vyjádření účastníka řízení lze pro úplnost konstatovat, že zákon č. 101/2000 Sb., ve znění účinném v době zahájení správního řízení, již neobsahuje ustanovení, že o osobní údaj se nejedná, pokud je třeba ke zjištění identity subjektu údajů nepřiměřené množství času, úsilí či materiálních prostředků. Dále lze konstatovat, že fotografie domů dle správního orgánu nevypovídají nic o majetkových poměrech jejich vlastníků, kromě toho, že jsou vlastníkem konkrétního domu.

Správní orgán dále nad rámec předmětu správního řízení k vyjádření účastníka řízení uvádí, že v případě fotografií automobilů s čitelnou registrační značkou se jedná také o osobní údaje, neboť právě prostřednictvím této registrační značky lze jeho majitele nepřímo identifikovat; lze tedy doporučit, aby tato registrační značka byla na fotografiích rozmazána. Pokud se jedná o fotografie osob, upozorňuje správní orgán účastníka řízení na povinnost dle § 5 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. prokázat souhlas subjektu údajů po celou dobu zpracování (což lze i svědecky). Pokud by tento souhlas účastník řízení neměl, lze opět doporučit rozmazání obličejů.

Správní orgán tedy považuje ve smyslu § 3 správního řádu skutková zjištění za dostatečná a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil svým jednáním povinnost stanovenou v § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto zejména ke skutečnosti, že došlo k neoprávněnému nakládání s osobními údaji většího množství subjektů údajů, a to prostřednictvím veřejného sdělení, kdy osobní údaje byly zpřístupněny neomezenému počtu osob. Správní orgán dále zohlednil, že zveřejněním osobních údajů nemohlo dojít k závažnému zásahu do soukromí dotčených osob. Při stanovení výše sankce bylo přihlédnuto také k tomu, že účastník řízení jednal v dobré víře, odstranil závadný stav vzniklý porušením zákona č. 101/2000 Sb., a dále k tomu, že nebylo prokázáno, že by došlo k dalšímu navazujícímu zpracování nebo zneužití osobních údajů. S ohledem na veškeré uvedené okolnosti byla stanovena sankce při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 17. března 2010

otisk
úředního
razítka

Daniel Pospíšil
ředitel odboru správních činností